

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117010487
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2117010487.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci proti obžalovanému H. G., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 22.11.2018 č. k. 1T/13/2017-605, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.11.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného H. G., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 22.11.2018 č. k. 1T/13/2017-605 bol obžalovaný H. G. uznaný za vinného v bode 1/ zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., a v bode 2/ z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., spáchaných na tom na skutkovom základe, že

1/ od presne nezisteného obdobia, minimálne však od začiatku roku 2014 až do 11.08.2016 v obci L. v rodinnom dome č. XX, ako aj na iných miestach, kde žil v spoločnej domácnosti so svojou družkou V. E., túto pravidelne, najmä pod vplyvom alkoholu, fyzicky a verbálne napádal, urážal a ponižoval tým spôsobom, že ju opakovane po predchádzajúcich hádkach fackal, ťahal za vlasy, kopal ju, vulgárne jej nadával do pŕč a kuriev, že je špatná a nič nevie, tiež jej viackrát povedal, že ju neznáša, pretože mu ničí život, slovne sa jej vyhrážal, že ju zabije, bližšie neurčeného dňa v mesiaci máj roku 2016 ju popálil ohorkom z cigarety na ruku a krk, taktiež v bližšie neurčenom čase dňa 01.06.2016 po predchádzajúcej slovnej hádke počas toho, ako šoférovala auto zn. Subaru, EČ: TT972GG, medzi obcami Trstín a Dechtice, ju niekoľkokrát v pozícií spolujazdca udieral päťami do tváre, následkom čoho jej spôsobil zranenia vyžadujúce si lekárske ošetrovanie ako hematóm pod pravým okom, hematóm v jarmovej oblasti tváre vpravo a početné hematómy na oboch ramenách a predlaktiach bez doby práceneschopnosti, ďalej v čase od 17:00 hod. do 18:00 hod. dňa 11.08.2016 v obci L. v priestoroch obývacej izby rodinného domu č. XXX po predchádzajúcej slovnej hádke ju opakovane udieral päťami do tváre, následkom čoho jej spôsobil zranenia vyžadujúce si lekárske ošetrovanie ako povrchové poranenie vlasovej časti hlavy, pomliaždenia a hematómy, poranenie krku, opuch a pomliaždenie pravého lakt'a, mnohopočetné hematómy, odreniny predlaktí, pomliaždenie oboch rúk a prstov s dobou liečenia do 7 dní, pričom uvedeným konaním spôsoboval svojej družke V. E. nielen rôzne ľahké zranenia, ale aj psychické utrpenie ako napätosť a úzkosť, pocity pokory, poníženia, dlhodobý a nadmerný stres, neurotizáciu, ktoré pre jeho značnú hrubosť, bezohľadnosť a ponižovanie pociťovala ako ťažké príkorie,

2/ dňa 29.07.2016 v čase približne od 13:00 hod. do 14:00 hod. v obci L. pred rodinným domom č. XXX, potom ako psy plemena Pit Bull, patriace obvinenému, dotrhali dobermana patriaceho poškodenému Ing. JUDr. Mgr. PhDr. L. Y., vyšiel obvinený z dverí svojho rodinného domu L. č. XXX a pošťval svojho psa plemena Pit Bull proti poškodenému so slovami „trhaj“ a „zabi ho“, v dôsledku čoho pes obvineného zaútočil na poškodeného a zahryzol sa mu do zadnej časti stehna, po čom sa poškodený snažil tohto

psa od seba odtrhnúť, no pes v priebehu ich zápasenia viackrát pohrýzol poškodeného, potom ako sa útočiaceho psa podarilo od poškodeného odtrhnúť, obvinený vybehol do pol pása vyzlečený z dverí svojho rodinného domu L. č. XXX, kde osočoval a nadával okolostojacim osobám a vykrikoval slová „na život a na smrť“, následne vošiel do dvora rodinného domu č. XXX, kde si čupol k zranenému poškodenému, ktorý ležal na zemi po útoku psa a tu sa mu vyhrážal slovami „zabijem ťa“, pričom v ruke držal nôž v puzdre o veľkosti čepele cca 15 cm, čím uvedeným konaním vzbudil u poškodeného Ing. JUDr. Mgr. PhDr. L. Y. dôvodnú obavu o jeho život a zdravie a v dôsledku útoku psa poškodený Ing. JUDr. Mgr. PhDr. L. Y. utrpel päť otvorených hryzných rán v oblasti bedra a ľavého stehna o veľkosti do 6 cm, hlboké až do podkožia, a poranenie kožného nervu stehna vľavo, ktoré si vyžiadali hospitalizáciu, lekárske ošetrenie a liečenie v celkovej dĺžke minimálne 5 (päť) týždňov.

Za to mu bol podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák. a s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 /päť/ rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný nahradiť poškodenému Ing. JUDr. Mgr. PhDr. L. Vidašičovi, nar. 02.10.1974 v Smoleniciach, trvale bytom Boleráz 661, škodu vo výške 2.825,60 €, poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., so sídlom Bratislava - mestská časť Petržalka, Panónska cesta 2, IČO: 35937874, škodu vo výške 154,33 €, a poškodenej Sociálnej poisťovni, ústredie, so sídlom Bratislava, ul. 29. augusta č. 8 a 10, škodu vo výške 279,30 €, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (čím je určená vykonateľnosť tohto výroku rozsudku).

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, a odôvodnil ho tým, že v súvislosti so skutkom v bode 1 rozsudku oprel súd svoje zistenia o dôkaz, ktorý bol vykonaný nezákonným spôsobom. Obhajoba si uvedomuje, že prvostupňový súd sa riadil právnym názorom odvolacieho súdu vyslovenom v uznesení Krajského súdu v Trnave č.k. STo/77/2017-502 zo dňa 23.11.2017, musí však svoje obhajobné námietky zopakovať pre potreby ďalšieho konania na súde dovolacom. Výpoveď svedkyne V. E. zo dňa 18.8.2016 nie je možné v trestnom konaní ako dôkaz použiť, pretože je nezákonne vykonaným dôkazom s poukazom na ustanovenie § 124 ods. 3 Tr. por. a § 138 Tr. por.. Z týchto zákonných ustanovení vyplýva povinnosť zápisnicu o výsluchu svedkovi prečítať alebo na prečítanie predložiť v prítomnosti nezúčastnenej osoby. Podľa konštantnej súdnej praxe (napr. rozhodnutie NS SR 4 Tost 28/2012) i podľa procesnej teórie trestného práva musí ísť pritom o osobu, ktorá nemá pomer k prejednávanej veci. Obhajoba poukazuje aj na rozhodnutie NS SR č.k. 1 TdoV 7/2011, z ktorého strany 8 je zrejmé, že skutočnosti uvádzané obhajobou sú právne relevantné, čo zároveň vyplýva aj z ďalšieho rozhodnutia NS SR č.k. 4 Tost 28/2012, strana 5 a 6. Uvedené výpovede nie je možné podľa § 263 ods. 4 Tr. por. prečítať, ako to urobil súd prvého stupňa, pretože výsluch nebol vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Tr. por., ktoré obhajoba vyššie označila (R 78/2002). Z posledných rozhodnutí súdnej praxe poukazuje obžalovaný na rozhodnutie zverejnené v Zbierke stanovísk NS a súdov SR pod číslom R 14/2012 (2 Tdo 4/2011), ktorého právne vety sú nasledovné:

I. Svedok, ktorý bol skôr obvinený, resp. je obvinený z účasti na trestnom čine obvineného, vo veci ktorého vypovedá, má vždy právo odmietnuť výpoveď podľa § 130 ods. 2 Tr. por., a to aj vtedy, ak sa trestné stíhanie proti nemu vedie alebo viedlo samostatne. Ak svedok toto svoje právo využije, jeho skoršiu výpoveď nemožno pre dikciu § 263 ods. 3 písm. c) Tr. por. prečítať na hlavnom pojednávaní. Predchádzajúcu výpoveď takéhoto svedka na hlavnom pojednávaní je však možné prečítať na hlavnom pojednávaní len podľa § 263 ods. 4 Tr. por. za podmienky, že svedok bol pred výsluchom, ktorého sa zápisnica týka o svojom práve odoprieť výpoveď riadne poučený a výslovne vyhlásil, že toto právo nevyužíva a ak bol výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku.

II. Právo svedka odoprieť výpoveď, ak by svojou výpoveďou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo osobám uvedeným v § 130 ods. 2 veta prvá Tr. por. je dôsledkom ústavnej ochrany a táto má prednosť pred dosiahnutím účelu trestného stíhania (§

1 Tr. por.), a to až vtedy, ak by v dôsledku jej uplatnenia dokazovanie v konkrétnej veci trpelo tzv. dôkaznou núdzou.

So stanoviskom odvolacieho súdu, že pri tomto nezákonnom výsluchu bol obhajca a priebeh výsluchu nenamietala ani vypočúvaná osoba (poškodená) a ani obhajca, a tak boli práva obžalovaného chránené dostatočným spôsobom, nie je možné súhlasiť. Obhajca nie je pri výsluchu na to, aby dozeral na zákonnosť jeho vedenia vyšetrovateľom a na to, aby jeho chyby pri výsluchu opravoval priamo na výsluchu, je na obhajobe, aký postup pri obhajobe zvolí a v akom časovom okamihu uplatní svoje námietky v rámci obhajoby v trestnom konaní. Obhajoba tvrdí, že výsluch poškodenej bol vykonaný neprípustným spôsobom a na preverenie tejto otázky nie je možné vypočuť osobu, ktorá je

nezúčastnená, pretože tam nebola, hoci tam byť mala práve z týchto dôvodov. To, že výsluch poškodenej neprebíhal v súlade so zákonom, musí byť každému jasné aj zo skutočnosti, že prečítaná výpoveď poškodenej zo dňa 18.8.2016 na hlavnom pojednávaní dňa 22.11.2018 je doslovným zopakovaním jej výpovede zo dňa 12.8.2018 uskutočnenej pred vznesením obvinenia obžalovanému, a teda je namieste dospieť k záveru, že v skutočnosti poškodená ani nevy povedala, ale bol do obsahu jej výpovede prenesený v počítači obsah jej skoršej výpovede, čo je neprípustné. K tomuto obhajoba opäť poukazuje na vyjadrenie poškodenej na hlavnom pojednávaní dňa 22.11.2018, že bola pri výsluchu pod vplyvom návykových látok. Tvrdenie súdu, že nie je vylúčené, aby poškodená vypovedala totožne, je založené na nekritickej domnienke súdu o vysokom intelektu poškodenej. Zopakovať doslovne za bežných okolností taký veľký rozsah výpovede nie je možné, naopak je to vylúčené, a to aj vzhľadom na znalecký posudok znalkyne Ph.Dr. Zuzany Bielikovej k vierohodnosti výpovede poškodenej. Obhajoba analogicky poukazuje v tejto súvislosti na rozsudok NS SR č.k. 4 Tdo 15/2012 zo dňa 19.6.2012. Naozaj tak nemožno nechať bez povšimnutia skutočnosť, že túto výpoveď poškodená sama spochybnila na hlavnom pojednávaní dňa 22.11.2018, kedy uviedla, že bola pri svojej výpovedi pod vplyvom návykových látok. Právo na spravodlivý proces v sebe okrem iného zahŕňa aj právo rozhodovať o vine a treste len na základe dôkazov vykonaných zákonným spôsobom, prostredníctvom ktorých sa objasňujú nielen okolnosti svedčiace proti obvinenému, ale aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech. Právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu, ako aj zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Zahŕňa v sebe právo na osobnú obhajobu, právo nechať sa obhajovať obhajcom, ktorým môže byť len advokát, právo na povinnú obhajobu, ale aj povinnosť orgánov činných v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace proti obvinenému a okolnosti svedčiace v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávať dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Založiť rozhodnutie o vine a treste v skutku v bode 1 rozsudku na skopírovanej výpovedi je nezákonné. Čo sa týka rozhodnutia o vine v bode 2 skutku, proti tomuto sa neodvolal ani obžalovaný a ani prokurátor, a tak výrok o vine nadobudol v tomto bode právoplatnosť už na základe rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 1T/13/2017 zo dňa 7.6.2017, preto opakované rozhodovanie o ňom je neprípustné, i keď prvostupňový súd tak opäť urobil len v dôsledku rozhodnutia Krajského súdu v Trnave č.k. 5To/77/2017-502. Týranie definuje súdna prax ako zlé zaobchádzanie, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom krutosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou. Takéto správanie poškodená osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Poškodená V. E. nepociťovala konanie obžalovaného ako ťažké príkorie, aspoň nič také nebolo vykonaným dokazovaním preukázané. Znalkyňa PhDr. Zuzana Bieliková u poškodenej nediagnostikovala syndróm týranej osoby, ani depresívne reakcie, zistila len neurotizáciu osobnosti, ktorá môže byť u každého (str. 5 zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 7.6.2017). Zároveň znalkyňa zistila čiastočne zníženú vierohodnosť výpovedí poškodenej. Znalkyňa na hlavnom pojednávaní dňa 7.6.2017 (str. 5 a 6) tiež uviedla, že u poškodenej sa syndróm týranej osoby nevyvinie nikdy, pretože určitú formu násilia považuje za absolútne prirodzenú a pokladá ju za prejav normálneho riešenia konfliktov. Sama poškodená je schopná násilie použiť a sama ho aj vo vzťahu k obžalovanému používala a je rovnaká v tomto smere ako obžalovaný, len fyzicky slabšia. Osobnostná výbava poškodenej nedovoľuje u nej vznik syndrómu týranej osoby a obhajoba preto tvrdí, že poškodená nemohla vnímať správanie obžalovaného voči nej ako ťažké príkorie, pretože sa poškodená správala rovnako a aj vnímala takéto správanie ako prirodzené. Takáto situácia nemôže byť podkladom pre uznanie viny obžalovaného, je potrebné jednoznačne definovať v rozhodnutí týranie ako zlé zaobchádzanie, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom krutosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré poškodená osoba pociťuje ako ťažké príkorie a teda že v danej veci nemohla by vnímať správanie obžalovaného ako prirodzené. Obhajoba tvrdí, že nebolo preukázané, že by poškodená pociťovala konanie obžalovaného ako ťažké príkorie. Obžalovaný navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. IT/13/2017 zo dňa 22.11.2018 zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por., aby vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Prokurátor odvolanie nepodal.

Krajský súd rozhodol o podanom odvolaní na verejnom zasadnutí, ktoré vykonal bez prítomnosti obžalovaného, nakoľko boli splnené podmienky na takýto postup. Obžalovaný neprevzal zásielku na adrese, ktorú uviedol na tento účel. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

V prvom rade je potrebné uviesť, že vo veci už raz rozhodol súd prvého stupňa a to rozsudkom zo dňa 7.6.2017, kedy oslobodil obžalovaného spod obžaloby pre skutok právne posúdený ako týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., a uznal ho za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., ktoré mali byť spáchané na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia.

Proti prvému rozsudku okresného súdu podal odvolanie prokurátor a krajský súd po preskúmaní rozhodnutia k takémuto postupu okresného súdu uviedol (citácia):

„Skutočnosti, ktoré súd pokladá za preukázané, sú v rozpore so správnym hodnotením dôkazov. Závery o zistenom skutkovom stave sú predčasné. Aj podľa názoru krajského súdu, tak ako na to poukázal prokurátor v podanom odvolaní, okresný súd pri hodnotení vykonaných dôkazov nepostupoval správne, keď spochybnil zákonnosť výsluchu poškodenej z prípravného konania. K jednotlivým odvolacím námietkam prokurátora odvolací súd uvádza:

· nedostatok, na ktorý okresný súd poukázal, a to absencia účasti nezúčastnenej osoby pri podpise zápisnice poškodenej, resp. nedostatok spočívajúci v nepredložení písanej zápisnice poškodenej za účasti nezúčastnenej osoby, nie je takým procesným nedostatkom, ktorý by spôsobil nezákonnosť a nepoužiteľnosť zápisnice, teda ktorý by znemožnil možnosť prečítania zápisnice na hlavnom pojednávaní. Súd v tomto smere poukazuje na odôvodnenie odvolania prokurátora bez potreby jeho opakovania. V danom prípade nemožno podľa názoru odvolacieho súdu konštatovať porušenie práva na obhajobu v takom rozsahu, ktorý by spôsobil spochybniteľnosť použitia dôkazu. Prokurátor správne poukázal na skutočnosť, že význam príslušného ustanovenia, ktorého porušenie obhajoba namietala (s čím sa následne stotožnil aj okresný súd pri rozhodovaní o vine obžalovaného), je zachovanie transparentnosti a zákonnosti vedenia celého výsluchu. Za podmienky, že na výsluchu bol prítomný obhajca obžalovaného, s poukazom na skutočnosť, že následne priebeh výsluchu nenamietala ani

vypočúvaná osoba (poškodená), ani obžalovaný (či už sám, alebo prostredníctvom obhajcu) ani samotný na vylúčení prítomnosti obhajcu, boli práva obžalovaného chránené dostatočným spôsobom.

· správna je aj námietka prokurátora k vyhodnoteniu záverov znaleckého dokazovania z odboru psychológie ku charakteristike osobnosti poškodenej V. E. (jej intelektu, čí vierohodnosti, vplyv prežitých udalostí na jej psychiku) a následne k posúdeniu otázky či prišlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Ako správne uviedol prokurátor, pojem syndróm týranej osoby nemožno stotožňovať s pojmom ťažké príkorie. Podľa judikatúry týraním zverenej osoby v zmysle § 215 TZ sa rozumie také zlé nakladanie so zverenou osobou, ktoré sa vyznačuje hrubším stupňom necitlivosti a bezohľadnosti s určitým trvaním; nevyžaduje sa, aby u zverenej osoby vznikli následky na zdraví, ale musí ísť o také konanie, ktoré týraná osoba pre jeho hrubosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie. Odvolací súd sa v tomto bode plne stotožňuje s odôvodnením odvolania prokurátora, kde tento poukazuje na to, že vyhodnotenie otázky, či poškodená pociťovala konanie obžalovaného ako ťažké príkorie, je otázkou právnu. Toto konštatovanie sa nevyklúča zo závermi znaleckého dokazovania, avšak je nevyhnutné, aby sa znalkyňa vyjadrila osobitne k otázke a k pojmu syndróm týranej osoby a osobitne k pojmu ťažké príkorie, ohrozenie psychického zdravia, samozrejme z hľadiska svojej odbornosti a špecializácie. V ďalšom je nepochybné, že na vyriešenie tejto otázky ako otázky právnej, je nevyhnutné vykonať aj dokazovanie smerujúce k zisteniu subjektívnych postojov a pocitov poškodenej.

· krajský súd akceptoval aj tú časť odvolania okresného prokurátora, ktorá sa dotýka nepreskúmateľnosti rozhodnutia a postupu okresného súdu v tej časti, kde konštatoval že nebolo možné na hlavnom pojednávaní oboznámiť aj ďalšie dôkazy, ktoré boli obsahom spisového materiálu, a to zápisnicu o vydaní vecí s fotodokumentáciou, keď tieto dôkazy bez dodržania procesných postupov umožnených Trestného poriadku nemôžu byť zákonnými a súd na nich nemôže založiť ani svoje rozhodnutie. Odvolací súd v súlade s odvolacou námietkou prokurátora konštatuje, že súd prvého stupňa neodôvodnil, z akého dôvodu nebolo možné oboznámiť ďalšie listinné dôkazy a to zápisnice o vydaní vecí. Tento len uviedol, že tieto dôkazy bez dodržania procesných postupov nemôžu byť zákonnými a súd na nich nemôže založiť ani svoje rozhodnutie, ale z akého dôvodu nie sú zákonnými, súd nevyvetlil. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v celom rozsahu akceptoval odvolanie okresného prokurátora, vytknúc okresnému súdu vyššie uvedené chyby pri vykonanom dokazovaní, pri hodnotení dôkazov. Odvolací súd v zmysle ustanovenia § 323 ods. 3 a 4 Trestného poriadku nemohol sám rozhodnúť rozsudkom, nakoľko skutkový stav zistený súdom prvého stupňa je predčasný. Odvolací súd zároveň nemôže sám uznať obžalovaného za vinného zo skutku, pre ktorý bol napadnutým rozsudkom oslobodený. Po tom, ako odvolací súd dospel k záveru o nesprávnych skutkových zisteniach súdu prvého stupňa, môže mu tieto chyby pri hodnotení dôkazov vytknúť, nie je však oprávnený dávať mu záväznú pokynu, k akým záverom má dôjsť pri hodnotení dôkazov, ani na to, aké celkové skutkové zistenia má urobiť.

Po vrátení veci tak bude úlohou súdu prvého stupňa nanovo posúdiť dôkaznú situáciu. Bude sa musieť dôsledne riadiť zásadou požiadavky náležitého zistenia skutkového stavu veci tak, aby bez dôvodných pochybností bolo možné vo veci spravodlivo rozhodnúť a tak aby skutkové zistenia súdu prvého stupňa nevzbudzovali pochybnosti o svojej správnosti. Nanovo sa bude musieť vysporiadať s dôkazným prostriedkom navrhnutým obžalobou a to výpoveďou poškodenej V. E. a podľa vzniknutej situácie a potreby sa následne vysporiadať vyššie naznačeným spôsobom aj s prípadnou konfrontáciou výpovede z prípravného konania. Rovnako tak aj opätovne vypočuť znalkyňu z odboru psychológie k odpovediam na vyššie uvedenú otázku vysvetlenia pojmov. Následne dôkazy bude musieť náležite v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku jednotlivo aj vzájomne vyhodnotiť a dospieť k úplným a správnym skutkovým zisteniam a záverom, ktoré budú plne zodpovedať výsledkom vykonaného dokazovania. V súlade s návrhom prokurátora, keďže obžalovaný bol okresným súdom oslobodený spod obžaloby v bode 1, pričom odvolací súd dospel k záveru o nesprávnosti takéhoto rozhodnutia a k nutnosti jeho zrušenia, nastala potreba zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu, keďže obžalovanému bol uložený okresným súdom trest odňatia slobody len za skutok v bode 2 obžaloby, resp. rozsudku. Bude až na následnom posúdení okresného súdu, po postupe v zmysle vyššie uvedeného, akým spôsobom rozhodne o vine obžalovaného vo vzťahu k jednému aj druhému skutku podľa podanej obžaloby, a následne či bude ukladaný trest za oba žalované skutky. Z tohto dôvodu sa preto odvolací súd ani meritórne nezaoberal odvolacou námietkou obžalovaného k otázke primeranosti uloženého trestu, keďže tento bol ukladaný len za skutok v bode 2 obžaloby, resp. rozsudku.“

Krajský súd po opätovnom rozhodnutí okresného súdu a po podaní odvolania zo strany obžalovaného zistil, že okresný súd po vrátení veci na nové konanie, vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým uznal obžalovaného vinného v zhode s podanou obžalobou.

Po vyhodnotení dôkazov vykonaných tak v prípravnom konaní a hlavne v konaní pred súdom jednotlivito ako i v ich súhrne okresný súd mal za preukázané, že skutok v bode 1/ uvedený v obžalobe sa stal a že tento spáchal obžalovaný H. G.. Mal za to, že prezentovaná obrana obžalovaného bola vyvrátená vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní, ktorého výsledky boli v neprospech obžalovaného. Poukázal na právny názor, ktorý vo veci vyslovil krajský súd v rámci už vedeného odvolacieho konania. V danom prípade nebola neprítomnosť nezúčastnenej osoby a naopak prítomnosť obhajcu obžalovaného pri celom výsluchu poškodenej V. E. dňa 18.08.2016 podľa názoru krajského súdu takým procesným nedostatkom, ktorý by spôsobil nemožnosť prečítania tejto výpovede zo dňa 18.08.2016 na hlavnom pojednávaní v situácií, ktorá v konaní nastala opakovane - kedy poškodená V. E. pre blízky vzťah k obžalovanému dvakrát využila na hlavnom pojednávaní svoje zákonné právo a odmietla vo veci vypovedať, a to napriek tomu, že o tomto svojom práve bola preukázateľne poučená aj pred svojou výpoveďou dňa 18.08.2016. Súd preto výpoveď poškodenej V. E. zo dňa 18.08.2016 z týchto hore uvedených dôvodov na hlavnom pojednávaní prečítal a pre ustálenie viny obžalovaného ju bral do úvahy. Na základe tejto výpovede poškodenej, ktorá bola súladná s jej skoršou výpoveďou zo dňa 12.08.2016, ako aj z obsahom jej dvoch podaných trestných oznámení z dní 08.06.2016 a 14.06.2016, zároveň aj z ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi, najmä lekáorskými správami poškodenej, zápisnicou o prehliadke jej tela s fotodokumentáciou, či fotografiami, ktoré sama poskytla do trestného konania, bolo nepochybne preukázané spáchanie skutku v bode 1/ práve obžalovaným, a to bez najmenších pochybností. Napr. aj v kontexte fotografií predložených poškodenou, ktoré vznikli po útoku obžalovaného na ňu dňa 01.06.2016, bolo z týchto nanajvýš zrejmé, že vznikli na ľavej strane jej tela, a v tom čase práve sedela v osobnom motorovom vozidle ako vodič a obžalovaný sedel na mieste spolujazdca, teda naľavo od nej. Pokiaľ ide o údajné kopírovanie zápisníc o výsluchu poškodenej V. E. v prípravnom konaní, okresný súd zdôraznil, že táto o útokoch obžalovaného na ňu a ich následkoch vypovedala v krátkom čase opakovane (dokonca až 4-krát), a to jednak v rámci podaných trestných oznámení v dňoch 08.06.2016 a 14.06.2016, ako aj po začatí trestného stíhania dňa 12.08.2016 a taktiež po vznesení obvinenia dňa 18.08.2016. Teda nie je vôbec (automaticky) vylúčené, že by nemohla vypovedať v prevažnej miere totožne (veď vypovedala o útokoch, ktoré prežívala v poslednom období a ktoré si dokonca sama fotograficky dokumentovala). Je pravdou, že závery znalkyne PhDr. Zuzany Bielikovej boli také, že výpovede poškodenej nesú pozitívne znaky všeobecnej vierohodnosti a oslabené sú znaky jej špecifickej vierohodnosti vplyvom skresleného vnímania a reprodukovania skutočnosti, fabulácii v myslení, a preto jej výpovede môžeme považovať len za čiastočne vierohodné. Okresný súd zdôraznil, že vierohodnosť výpovede poškodenej bola ňou posudzovaná len zo psychologického hľadiska. Len súd si musí sám vyhodnotiť taký záver, či je alebo nie je výpoveď toho-ktorého svedka vierohodná alebo nie. S poukazom na hore uvedené skutočnosti, ako aj na zmenu postoja poškodenej V. E. v konaní, keď odmietla vypovedať na hlavnom pojednávaní a k svojej výpovedi z prípravného konania, ktorá bola na hlavnom pojednávaní preto prečítaná, sa vyjadrila tak, že bola vtedy pod vplyvom alkoholu a iných omamných látok (čo prvýkrát zaznelo až na hlavnom pojednávaní, do tej doby takéto vyjadrenie neprezentovala), ako aj s poukazom na prezentované motivačné činitele podrobne popísané v znaleckom posudku PhDr. Zuzany Bielikovej (citácia: Psychodiagnostickým vyšetrením poškodenej V. E. sme nezistili žiadne vedomé motivačné činitele ktoré by ju viedli k nehovoreniu pravdy. Skôr má tendencie obhajovať a ospravedlňovať správanie obvineného, ktoré je v dôsledku len užívania drog a psychotropných látok, no nevidí cestu, ako by sa ich dokázal zbaviť. ... Aktuálny vzťah poškodenej V. E. k obvinenému H. G. je ambivalentný, rozporuplný, ukazuje sa ako vzťah nezdravej pripútanosti - na jednej strane má strach z jeho násilnej nevyspytateľnej povahy, na strane druhej udáva, že ho má rada, je pre ňu prirodzenou autoritou. Poškodená V. E. sa k obvinenému H. G. vždy vracala pod jeho nátlakom a s vyhrážkami, že jej zoberie dieťa, ak sa ku nemu nevráti. Tieto situácie na ňu pôsobili záťažovo, stresujúco, mala strach mu odporovať, pretože násilie za posledného pol roka malo eskalujúci charakter, stupňovala sa intenzita aj frekvencia násilností voči nej, a bála sa o svoj život. Aktuálne je zneurotizovaná, depresívne ladená, no nedokáže bez obvineného H. G. zmysluplne fungovať v bežných sociálnych situáciách, verbalizuje, že ho má rada, no bojí sa s ním žiť.), okresný súd nevyhodnotil tieto námietky obhajoby ako dôvodné. Okresný súd sa vysporiadal aj so skutočnosťou, že u poškodenej V. E. nebol zistený syndróm týranej osoby, čo podľa neho nie je dôvodom pre nemožnosť ustálenia obžalobou uplatnenej právnej kvalifikácie skutku v bode 1/. Syndróm týranej osoby nie je „povinným znakom“ skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Týranie je zlé zaobchádzanie, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Nemusí ísť o sústavné alebo dlhší čas trvajúce konanie (tým je odpovedané aj na poslednú námietku obhajoby). Nevyžaduje sa, aby u poškodeného vznikli následky na zdraví, musí však ísť o konanie, ktoré týraná osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie.

Naplnenie pojmu ťažké príkorie je vecou úvahy súdu (je to právna otázka), ktorú musí urobiť v rámci posúdenia vykonaného dokazovania. V predmetnej trestnej veci bol okresný súd toho názoru, že vzhľadom na povahu stíhaného skutku v bode 1/, teda konkrétne popisované útoky obžalovaného na poškodenú, ich intenzitu, opakované hrubé násilie obžalovaného smerované na poškodenú v kontexte jeho jednoznačnej fyzickej prevahy nad ňou, dávalo pozitívnu odpoveď aj na otázku, či poškodená pociťovala správanie obžalovaného ako ťažké príkorie. V zmysle vyjadrenia znalkyne PhDr. Zuzany Bielikovej sa súd stotožnil aj s tým, že dlhodobé a nevhodné správanie sa obžalovaného voči poškodenej sa vystupňovalo do omnoho agresívnejších útokov na ňu práve v roku 2016, kedy od neho začala utekať, podávala na neho trestné oznámenia atď.

Okresný súd poukázal aj na výsledky psychologického znaleckého posúdenia obžalovaného z hľadiska posudzovania jeho správania a konania (najmä čo do naplnenia subjektívnej stránky stíhaného zločinu) Obžalovaný bol vyhodnotený ako osoba, ktorá je vo vzťahu k druhému pohlaviu zásadne dominantná, pri nesplnení jeho očakávaní je automaticky agresívny. Vo všeobecnosti je verbálne aj brachiálne agresívny s hyperkritickými až sadistickými tendenciami voči okoliu. Jeho správanie je prevažne pudové bez anticipácie, svoje pudy a impulzy nie je schopný ovládať. Jeho racionálna kontrola je minimálna, má tendencie zmocňovať sa a kompenzovať s potrebou telesnej sily. Nemá osvojené základné mravné a morálne hodnoty a pravidlá. Jeho správanie je prevažne nekonvenčné, doprevádzané nekľudom a impulzivitou, zmätkami v názoroch a citoch s celkovou chaotickosťou s oslabenými vôľovými vlastnosťami. Zvýšená je u neho fyzická agresivita, nepriama agresivita (schopnosť provokatívne sa správať), podozrievavosť a vzťahovačnosť hraničiaca až s paranoiou, v čase jeho vyšetrenia (počas výkonu väzby dňa 04.10.2016) boli u neho prítomné pocity viny. Je ľahostajný k názorom iných, ako aj k platne zaužívaným normám a zvyklostiam. Je brachiálne aj verbálne agresívny, výbušný, impulzívny, nedokáže ovládať a korigovať svoje správanie, čo je potencionálne užívaním omamných a psychotropných látok.

Svedkovia A. E. a H. P. na hlavnom pojednávaní síce nič konkrétne k prejednávánemu skutku v bode 1/ neuviedli, i keď ich svedectvá boli jednoznačne nepriamymi dôkazmi o negatívnom správaní sa obžalovaného voči poškodenej, ktoré bolo dlhšieho trvania a bolo jednoznačne z pohľadu zranení poškodenej veľmi agresívne čo do ním použitej fyzickej sily. Okresný súd tak dospel k záveru, že všetky vykonané dôkazy vo svojom súhrne dali súdu logickú reťaz dôkazov usvedčujúcich obžalovaného z konania ustáleného v prípade skutku v bode 1/.

Pri určovaní druhu a výmery trestu okresný súd nezistil žiadne poľahčujúce či priťažujúce okolnosti (nakoľko obžalovaný vinu priznal len v prípade skutku v bode 2/), bolo potrebné tomuto ukladať úhrnný trest (spáchal viac trestných činov) podľa trestnej sadzby určenej pre najprísnejší z trestných činov. Okresný súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu dospel k záveru, že obžalovanému H. G. je potrebné uložiť úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov (t.j. na spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby v prípade trestného činu najprísnejšie trestného, t.j. podľa § 208 ods. 1 Tr. zák., keď trest mohol ukladať v sadzbe od 3 rokov do 10 rokov a 8 mesiacov aj s použitím tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák.) so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., nakoľko nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin a iné zaradenie sa v jeho prípade súdu nejavilo ako potrebné (§ 48 ods. 4 Tr. zák.). Tento trest súd považoval za primeraný vzhľadom k vyššie prezentovaným okolnostiam prípadu, a to s prihliadnutím najmä na spôsob spáchania trestných činov (dlhodobé násilné správanie obžalovaného voči svojej družke, útok psa na inú osobu na povel obžalovaného, vulgárne vyjadrovanie sa na oboch poškodených a pod.), jeho následok (výpočet zranení oboch poškodených, ich brutalita a pod.) a osobu obžalovaného (najmä, že bol viackrát postihovaný za priestupky obdobného charakteru čo do jeho agresívneho, vulgárneho a jasne neprispôsobivého správania a konania voči iným osobám). Súd zohľadnil aj závery psychologického znaleckého vyšetrenia obžalovaného v znaleckom posudku (č. 58/2016) PhDr. Zuzany Bielikovej, najmä čo do jej konštatovania, že obžalovaný je t. č. pre spoločnosť nebezpečný a úspešná prognóza jeho resocializácie je minimálna, ako aj prihliadol na zistené (prevažne negatívne) osobnostné rysy obžalovaného. Na základe týchto skutočností tak dospel k záveru, že účel trestu bude naplnený u obžalovaného len uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, keďže mal za to, že je potrebné na obžalovaného pôsobiť uložením práve takéhoto trestu tak, aby bol naplnený účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák., ktorým je okrem iného ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, čo z hľadiska osoby obžalovaného považoval vzhľadom na vyššie uvedené za „najvýznamnejšiu zložku účelu trestu“. Krajský súd konštatuje, že v postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú, a skutok posúdil podľa znakov trestného činu, z ktorého uznal obžalovaného za vinného. Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutkov tak, ako sú je kladené za vinu obžalobou a prvostupňovým rozsudkom.

Súd prvého stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne a veľmi podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Všetky vo veci vykonané dôkazy okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku veľmi podrobne rozoberá, tak ako je uvedené vyššie.

Možno konštatovať, že okresný súd postupoval v kontexte predchádzajúceho rozhodnutia krajského súdu v danej veci a riadil sa právnym názorom, ktorý vyslovil krajský súd pri predchádzajúcom rozhodovaní o odvolaní proti prvému rozsudku okresného súdu vydanému v tejto trestnej veci.

Po vrátení veci súd prvého stupňa doplnil dokazovanie, nanovo posúdil dôkaznú situáciu, dôkazy náležite vyhodnotil a dospel k úplným a správnym skutkovým zisteniam a záverom, ktoré zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania.

K odvolacím námietkam obžalovaného, ktoré možno zhrnúť do troch bodov a to námietky k nezúčastnenej osobe pri prečítaní výpovede poškodenej, skopírovanie obsahu výpovede a spochybnenie výpovede poškodenou a skutková námietka k nepreukázaniu správania obžalovaného, ktoré by poškodená pociťovala ako ťažké príkorie, možno (v zhode s obhajobou) skonštatovať, že sú zhodné s obhajobnými námietkami uplatnenými už v konaní pred prvostupňovým súdom. Ako už bolo vyššie uvedené, už v predchádzajúcom rozhodnutí odvolacieho súdu bol vyslovený právny názor, že absencia účasti nezúčastnenej osoby pri podpise zápisnice poškodenou, nie je takým procesným nedostatkom, ktorý by spôsobil nezákonnosť a nepoužiteľnosť zápisnice. Rovnako tak bolo krajským súdom poukázané na to, že vyhodnotenie otázky, či poškodená pociťovala správanie obžalovaného ako ťažké príkorie, je otázkou právnou.

K námietke obžalovaného k nepoužiteľnosti výpovede obžalovanej z prípravného konania z dôvodu, že je doslovným zopakovaním jej predchádzajúcej výpovede, sa dostatočným a relevantným spôsobom vyjadril a vysporiadal sa s ňou okresný súd. Možno súhlasiť s tým, že pri opakovaných výsluchoch v krátkom časovom intervale, k udalostiam, ktoré sa priamo týkali vypočúvanej osoby, nie je vylúčené, že osoba vypovedá totožne. Bez ohľadu na túto námietku, je nevyhnutné zdôrazniť, že už okresný súd správne dospel k záveru, že námietky obhajoby (prednesené ako obhajoba v konaní pred súdom) sú nedôvodné a to najmä s ohľadom na závery znaleckého posudku PhDr. Zuzany Bielikovej, a s ohľadom na to, že táto (obhajobou spochybňovaná) výpoveď poškodenej, nie je osamoteným a jediným dôkazom, ale spolu s ostatnými dôkazmi - lekárskymi správami, zápisnicou o prehliadke tela, fotodokumentáciou, tvorí logickú reťaz dôkazov.

Keďže všetky dôkazy preukazujúce vinu obžalovaného boli vykonané v súlade so zákonom a ani odvolací súd nezistil dôvod týmto neveriť, osvojil si výrok o vine a právnom posúdení skutku z prvostupňového rozsudku. Okresný súd sa vysporiadal a logicky a právne konformne odôvodnil, prečo dospel k záveru o vine obžalovaného, a vysporiadal sa s obhajobou obžalovaného, ktorá v podstate v tej istej podobe, ako bola prezentovaná už v konaní pred súdom, bola vyjadrená aj v odvolaní obžalovaného. Vzhľadom na to, že krajský súd sa k podstate odvolacím námietok vyjadril už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí (aj keď v tom štádiu trestného konania boli prezentované, vzhľadom na meritum predchádzajúceho rozhodnutia okresného súdu, ako odvolacie námietky obžaloby), nebude svoje úvahy opakovať a plnom rozsahu sa na ne odvoláva, rovnako tak ako na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, keďže ako už bolo vyššie uvedené, závery okresného súdu sú podľa krajského súdu správne a rovnako tak aj úvahy, ktoré k takémuto rozhodnutiu viedli.

Rovnako správne postupoval aj okresný súd aj pri úvahách o druhu a výmere trestu obžalovanému a uložil tomuto trest, ktorý zodpovedá všetkým zásadám pre ukladanie trestu. Okresný súd správne zhodnotil závažnosť konania obžalovaného, osobné pomery obžalovaného, charakter celkovej trestnej činnosti, pričom zohľadňoval absenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, a s použitím tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. správne dospel k záveru, že v danom prípade splní svoj účel nepodmienečný trest odňatia slobody, v dolnej polovici zvýšenej trestnej sadzby. Možno odkázať na odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu, ktorý správne prihliadol najmä na spôsob spáchania trestných činov (dlhodobé násilné správanie obžalovaného voči svojej družke, útok psa

na inú osobu na povel obžalovaného, vulgárne vyjadrovanie sa na oboch poškodených a pod.), jeho následok (výpočet zranení oboch poškodených, ich brutalita a pod.) a osobu obžalovaného (najmä, že bol viackrát postihovaný za priestupky obdobného charakteru čo do jeho agresívneho, vulgárneho a jasne neprispôsobivého správania a konania voči iným osobám), rovnako tak zohľadnil závery psychologického znaleckého vyšetrenia obžalovaného v znaleckom posudku (č. 58/2016) PhDr. Zuzany Bielikovej, najmä čo do jej konštatovania, že obžalovaný je t. č. pre spoločnosť nebezpečný a úspešná prognóza jeho resocializácie je minimálna, ako aj prihliadol na zistené (prevažne negatívne) osobnostné rysy obžalovaného.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.